

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 83.

Tiende Session.

27de Møde.

Tirsdagen den 9de November Kl. 1.

(Fortsat.)

Reberning (fortsat): Den, der vil udsætte sig for Veir og Bind, flette Veie og andet Besvær, har fuldkommen saa stor Fortjeneste af sine Kunder som den, der staaer i en varm Boutik og tager mod dem. Jeg troer saaledes ikke, at denne almindelige Indsigelse imod al Huseren har Noget at betyde, og jeg anseer det for en Feil ved det foreliggende Andragende, at det ikke gaaer ud paa for Kobbersmedene at erhverve den samme Ret til Huseren, som Kobbersørerne have. Lad Kobbersmedene faae den samme Ret til at afsætte deres Varer, som de nuværende, saakaldte Kobbersørere have, det er den simple og naturlige Wei, man skal gaae. Man maa vel lægge Mærke til, at det i denne Sag ikke ligger saa langt fra hinanden. Hvem der har været paa Markeder i Kjøbstæderne, have vistnok fundet Kobbersmede der, og det ligger ganske simpelt deri, at Kobbersmedene kunne søge Markeder. Det er altsaa slet ikke deri, at Skylden ligger, og dersom Kobbersørerne bleve indskrænkede til kun at sælge deres Kobbervarer alene paa Markederne, saa vilde Kobbersmedene og Kobbersørerne, om man saa vil, blive stillede paa lige Fod. De vilde ogsaa komme paa lige Fod, naar man indrømmede Kobbersmedene Tilladelse til at sælge rundt omkring i Landet, ligesom de nuværende Kobbersørere, hvor de bedst kunde. Dette var det Simpleste og Naturligste, thi det vilde være et Skridt hen imod Friheden. Det ærede Med-

lem fra Frederiksborg (D. Müller: jeg er ikke Rigsdagsmand for Frederiksborg, men for Kjøbenhavn) ja, ialfsald er det et æret Medlem, der sidder dernede ved Bordet (D. Müller), som jeg sigter til; jeg siger, at det ærede Medlem ønsker Frihed for Capitalen i nogle Tilfælde, idet han vil have, at man skal sørge for, at Enhver kan bruge sin Capital paa hvad Maade, han vil, medens han i andre Tilfælde ikke ønsker, at man skal lade Capitalen komme til fri Anvendelse. Det er det sidste System, han foreslægger idag; han vil nemlig ikke vide af, at Capitalen skal komme til fri Anvendelse igjennem Kobbersmedene, formodentlig fordi de store Kobbersmede ikke skulle blive nødte til at kjøre omkring med Kobberarbeide og sælge det til dem, som have Brug for det, men at derimod de smaa Kobbersmede skulle komme til at staae og vente i deres Dør paa de Kunder, som dog alligevel ikke ville komme til dem. Ogsaa i denne Henseende maa man vel lægge Mærke til, at om ogsaa Sagen bliver afgjort derhen, at Kobbersmedene komme til at faae den samme Berettigelse, som er tilstaaet, ikke Kobbersørerne, men Kobberværkerne — thi Kobbersørerne ligge paa en vis Maade udenfor Kobberværkerne — vil der skee accurat det Samme med Kobbersmedene, som der skeer med alle dem, som lade Fabrikater forhandle. En Kobbersmed, som vilde drage omkring med de Fornødenhedsgjenstande, som Landmændene bruge, eller som paa Markederne ere affættelige, vilde bestille dem hos de Kobbersmede, der ville arbeide for ham for godt Kjøb; de mindre Kobbersmede, som ikke paa anden Maade kunne faae Kobber at forarbeide — thi det er en dyr Materie — vil han betroee Kobber, og siden vil han hente Frembringel-